

[Boligministeren.]

det er senere skriftligt bekræftet af kommunen.

På et møde, hvori vi gennemgik de planmæssige konsekvenser af et større byggeri i området, var der i øvrigt enighed om, at der kunne opføres et nyt udenrigsministerium på arealerne, og at såvel dette byggeri som det byggeri, der senere skal opføres, skal søges tilpasset de meget smukke og meget forpligtende omgivelser.

Vi vil i forbindelse med byggeriet søge at åbne arealet for offentligheden, og vi vil i øvrigt søge kontakt med den lokale befolkning med henblik på en klarlæggelse af særlige ønsker. Der vil blive afholdt en konkurrence om bebyggelsen, men ikke en konkurrence efter traditionelt mønster. Københavns kommune vil imidlertid få indflydelse såvel på konkurrencebetingelserne som på udfindelsen af vinderprojektet.

Endnu er planerne på et meget forberedende stade. Jeg kan forsikre, at vi vil arbejde i nær kontakt med alle instanser, som har berettigede interesser i områdets udvikling. Det er min overbevisning, at vi her vil kunne bidrage til at udvikle et værdifuldt miljø i dette område.

(Uro på tilhørerpladserne).

Formanden: Vi fortsætter, som om intet er sket.

Kurt Brauer: Ministeren forstår, kan jeg mærke, som gammel københavnere de følelser, der bliver vakt, når myndighederne begynder at rumle med planer om byggeri i en bydel, som elskes så højt af sine beboere, som tilfældet er med Christianshavn. Jeg har unægtelig været lige så nervøs som mange andre christianshavnerne, og som mange københavnere er det, ved udsigterne til et mastodontbyggeri af betonkasser på den smukke gamle havnefronts areal imellem Strandgade og selve kajen.

Et argument, som absolut ikke anvendes, og som jeg er meget glad for at ministeren ikke anvendte heroppefra, er det rentabilitetsargument, man som regel fører frem. Man lader gamle fredede bygninger forfalde, man lader dem blive mere og mere sure og rådne helt ned i grunden, hvorefter man kommer med kolde og kyniske beregninger,

der viser, at nu kan det ikke længere betale sig at have disse huse stående, nu står de bogstavelig talt ikke til at redde. Jeg bemærkede, at ministeren ikke nævnte en videreførelse af planerne om at rive Eigtveds gamle pakhud ned på området dernede.

Det skulle glæde mig overordentligt, hvis Christianshavns beboere kunne få indflydelse på planlægningen; jeg forstår, at ministeriet allerede har gjort sig tanker, og jeg vil gerne spørge ministeren, om han kunne tænke sig at invitere folketingsmedlemmer til at tage disse planer i øjesyn.

Ministeren har, synes jeg, svaret overmåde positivt på mit spørgsmål, og jeg vil da foreløbig takke, men i øvrigt gøre ministeren opmærksom på, at denne sag vil blive fulgt med umådelig stor interesse af befolkningen i området, så der er ikke plads til ret mange svinkeårinder, der er ikke plads til ét eneste overgreb på de nuværende miljøværdier på Christianshavn.

Boligministeren (Helge Nielsen): Jeg er meget glad for tilsagnet om interesse for denne sag fra hr. Kurt Brauers side, og jeg håber også, at Christianshavns befolkning vil kunne trækkes med ind på samme måde og være rådgivere og måske initiativtagere til ideer.

Jeg kan i den korte tid, der er til rådighed, blot ridse nogle af vore tanker op med hensyn til havnefronten, som vi også ønsker skal være eller rettere sagt blive smuk, for i øjeblikket er den jo ikke særlig køn, men vi håber, den kan blive det ved, at staten nu overtager de store arealer. Vi havde den tanke, da vi nu kommer til at eje hele havnefronten, at lave spadseresti fra Knippelsbro ned til Wilders plads og måske helt videre ned til den kgl. grønlandske handelsplads, og dér kunne der blive åbnet for befolkningen, ligesom arealet kunne give mulighed for bådplads for lystsejlere og måske en lille marina.

De fredede bygninger har jo en særlig historie; jeg ved ikke, om hr. Kurt Brauer har lagt mærke til, at finansudvalget gav mig en påmindelse om, at jeg skulle søge en af dem revet ned; det var et enigt finansudvalg, hvor også hr. Kurt Brauers partifæller presede på, for at en af disse bygninger skulle blive revet ned. Det, sagde jeg, ville blive meget svært, og jeg tror, kulturministeren i